

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
98/C 148/01	Ecu.....	1
98/C 148/02	Gennemsnitspriser og repræsentative priser for bordvinstyper på de forskellige afsætningscentre	2
98/C 148/03	Statsstøtte — C 29/96 (ex NN 18/96) — Italien	3
98/C 148/04	Meddelelse fra Nederlandene vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter ⁽¹⁾	5
98/C 148/05	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag IV/M.1174 — RWE-DEA/Hüls) ⁽¹⁾	6
98/C 148/06	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag IV/M.1195 — Siebe/Eurotherm) ⁽¹⁾	7
98/C 148/07	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag IV/M.1153 — Krauss-Maffei/Wegmann) ⁽¹⁾	8
98/C 148/08	Meddelelse om et joint venture (Sag IV/36.947) ⁽¹⁾	9

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
	DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE	
	EFTA-Tilsynsmyndigheden	
98/C 148/09	Tilladelse til statsstøtte i henhold til artikel 61 i EØS-aftalen og artikel 11 i rets- akten omhandlet i EØS-aftalens bilag XV, nr. 1b — EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning om ikke at gøre indsigelse	10
98/C 148/10	EFTA-Tilsynsmyndigheden	11
<hr/>		
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	Kommissionen	
98/C 148/11	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om køb af forbrugsvarer og forbrugsgarantier ⁽¹⁾	12
98/C 148/12	Forslag til Rådets direktiv om harmonisering af eksamenskravene for sikkerhedsrådgivere for transport med jernbane eller ad vand eller indre vandveje af farligt gods ⁽¹⁾	21

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU (*)

13. maj 1998

(98/C 148/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgiske francs	40,6170	Finske mark	5,98362
Danske kroner	7,50026	Svenske kroner	8,47504
Tyske mark	1,96892	Pund sterling	0,676015
Græske drakmer	341,844	US-dollars	1,10583
Spanske pesetas	167,223	Canadiske dollars	1,58752
Franske francs	6,60255	Yen	148,435
Irske pund	0,781778	Schweizerfrancs	1,63883
Italienske lire	1941,61	Norske kroner	8,25388
Nederlandske gylden	2,21873	Islandske kroner	78,9449
Østrigske schilling	13,8538	Australske dollars	1,76368
Portugisiske escudos	201,736	Newzealandske dollars	2,07550
		Sydafrikanske rand	5,61870

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har desuden en telefax (kaldnr. 296 10 97 og 296 60 11) med automatisk svarfunktion, der giver dagsaktuelle oplysninger om de gældende omregningskurser inden for den fælles landbrugspolitik.

(*) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT L 379 af 30.12.1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT L 189 af 4.7.1989, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT L 349 af 23.12.1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT L 349 af 23.12.1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT L 311 af 30.10.1981, s. 1).

Gennemsnitspriser og repræsentative priser for bordvinstyper på de forskellige afsætningscentre

(98/C 148/02)

(Fastsat den 12. maj 1998 i henhold til artikel 30, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87)

Afsætningscentre	ECU pr. % vol/hl	% af OP ^o	Afsætningscentre	ECU pr. % vol/hl	% af OP ^o
<i>R I Orienteringspris*</i>	3,828		<i>A I Orienteringspris*</i>	3,828	
Heraklion	ingen noteringer		Athènes	ingen noteringer	
Patras	ingen noteringer		Heraklion	ingen noteringer	
Requena	4,752	124 %	Patras	ingen noteringer	
Reus	ingen noteringer		Alcázar de San Juan	2,247	59 %
Villafranca del Bierzo	ingen noteringer (¹)		Almendralejo	ingen noteringer	
Bastia	5,385	141 %	Medina del Campo	ingen noteringer (¹)	
Béziers	3,922	102 %	Ribadavia	ingen noteringer	
Montpellier	4,007	105 %	Vilafranca del Penedés	ingen noteringer	
Narbonne	4,187	109 %	Villar del Arzobispo	ingen noteringer (¹)	
Nîmes	4,067	106 %	Villarrobledo	ingen noteringer (¹)	
Perpignan	ingen noteringer (¹)		Bordeaux	ingen noteringer	
Asti	ingen noteringer		Nantes	ingen noteringer	
Firenze	ingen noteringer		Bari	ingen noteringer	
Lecce	ingen noteringer (¹)		Cagliari	ingen noteringer (¹)	
Pescara	4,053	106 %	Chieti	2,685	70 %
Reggio Emilia	5,066	132 %	Ravenna (Lugo, Faenza)	2,786	73 %
Treviso	3,926	103 %	Trapani (Alcamo)	ingen noteringer	
Verona (for de lokale vine)	4,813	126 %	Treviso	3,673	96 %
Repræsentativ pris	4,144	108 %	Repræsentativ pris	2,918	76 %
<i>R II Orienteringspris*</i>	3,828			ECU/hl	
Heraklion	ingen noteringer		<i>A II Orienteringspris*</i>	82,810	
Patras	ingen noteringer		Rheinpfalz (Oberhaardt)	67,372	81 %
Calatayud	ingen noteringer		Rheinhessen (Hügelland)	65,527	79 %
Falset	ingen noteringer		Vindyrkningsområdet ved Mosel i Luxembourg	ingen noteringer	
Jumilla	ingen noteringer (¹)		Repræsentativ pris	66,854	81 %
Navalcarnero	ingen noteringer (¹)				
Requena	ingen noteringer		<i>A III Orienteringspris*</i>	94,570	
Toro	ingen noteringer		Mosel-Rheingau	ingen noteringer	
Villena	ingen noteringer (¹)		Vindyrkningsområdet ved Mosel i Luxembourg	ingen noteringer	
Bastia	ingen noteringer		Repræsentativ pris	ingen noteringer	
Brignoles	ingen noteringer				
Bari	ingen noteringer				
Barletta	ingen noteringer				
Cagliari	ingen noteringer				
Lecce	ingen noteringer				
Taranto	ingen noteringer				
Repræsentativ pris	ingen noteringer (¹)				
	ECU/hl				
<i>R III Orienteringspris*</i>	62,150				
Rheinpfalz-Rheinhessen (Hügelland)	ingen noteringer				

(¹) Notering, som lades ude af betragtning i henhold til artikel 10 i forordning (EØF) nr. 2682/77.

* Anvendes fra den 1. februar 1995.

o OP = Orienteringspris.

STATSSTØTTE

C 29/96 (ex NN 18/96)

Italien

(98/C 148/03)

(Artikel 92, 93 og 94 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab)

Meddelelse fra Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2, til de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter angående den støtte, Italien har til hensigt at yde til vinsektoren (regionallov nr. 31/90 om ændring af regionallov nr. 42/82)

Kommissionen har ved nedenstående skrivelse meddelt den italienske regering, at den har besluttet at indlede proceduren.

»Ved skrivelse af 23. maj 1995 meddelte Italiens faste repræsentation ved Den Europæiske Union Kommissionen ordlyden af regionallov nr. 31/90 for regionen Campania.

Med den nye lov indføres en ny artikel (29a) i regionallov nr. 42/82 (»Foranstaltninger vedrørende ajourføring af det regionale landbrugsprogram«), som aldrig har givet anledning til en notifikation i henhold til traktatens artikel 93, stk. 3.

Al støtte i regionallov nr. 42/82, som blev fremsendt af de italienske myndigheder ved brev af 23. maj 1995, er blevet opført i fortegnelsen over ikke-anmeldt støtte under nummer NN 59/96 (landbrugssektoren) og NN 63/96 (akvakultursektoren).

Dette brev vedrører udelukkende støtten i regionallov nr. 31/90, dvs. artikel 29a i regionallov nr. 42/82 (støtte til direkte vindproduktion i områder, hvor der produceres vin med kontrolleret oprindelsesbetegnelse (»DOC«)).

Støtten ydes i form af et tilskud på 60 % af de støtteberettigede udgifter og et rentelestet lån med en løbetid på 15 år af samme størrelse som forskellen mellem den støtteberettigede udgift og det ydede tilskud. Ifølge de italienske myndigheder udgør nutidsværdien af dette lån ikke over 75 % af den støtteberettigede udgift og det ydede tilskud.

Kommissionen anmodede dog i sit brev af 26. februar 1996 bl.a. de italienske myndigheder om at fremkomme med nærmere oplysninger vedrørende den del af støtten, der ydes i form af lån (nedsat rentesats, tilbagebetalings-

bestemmelser osv.) for at kunne beregne subventionsækvivalenten for dette lån.

Ovennævnte tilskud og lån ydes for investeringer vedrørende:

- a) opførelse, ombygning eller modernisering af anlæg til vask af druer eller lagring af vin
- b) oprettelse af planteskoler og af samlinger af modervinplanter med henblik på fremstilling af DOC-vine eller af andre faciliteter til vegetabilsk formering
- c) køb af de arealer, der er nødvendige for de under punkt b) omhandlede investeringer.

Støtten kan udelukkende ydes til landbrugsbedrifter, hvor mindst 70 % af arealerne anvendes til fremstilling af DOC-vine, idet hensigten er at fremme tilvejebringelse af strukturer til direkte forarbejdning i ovennævnte områder.

Støtten til oprettelse af planteskoler og af samlinger af modervinplanter med henblik på fremstilling af DOC-vine eller af andre faciliteter til vegetabilsk formering er omfattet af artikel 12, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2328/91 (støtte til investeringer på bedrifter, der opfylder betingelserne i artikel 5 i denne forordning). Det undersøges for øjeblikket, om den er i overensstemmelse med denne bestemmelse. I medfør af artikel 35 i forordning (EØF) nr. 2328/91 finder traktatens artikel 92 og 93 ikke anvendelse på dette tilfælde.

Vedrørende støtten i artikel 29a, stk. 1, litra a), i regionallov nr. 42/82 og støtten til jordkøb i stk. 1, litra b), i denne artikel har Kommissionen besluttet at iværksætte proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2.

Kommissionen har i denne forbindelse baseret sig på følgende argumenter:

a) *Opførelse, ombygning eller modernisering af anlæg til vask af druer eller lagring af vin*

I henhold til artikel 12, stk. 5, sidste led, og artikel 35 i forordning (EØF) nr. 2328/91 skal støtte til investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, der gennemføres på landbrugsbedrifterne, vurderes i henhold til traktatens artikel 92 og 93.

Følgelig gælder EF-retningslinjerne for statsstøtte i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter (EFT C 29 af 2.2.1996).

I disse retningslinjer fastsættes bl.a., at statsstøtte til investeringer som er omhandlet i punkt 1.2, andet og tredje led, i bilaget til Kommissionens beslutning 94/173/EF af 22. marts 1994, eller som er totalt forbudt i punkt 2 i dette bilag, ikke kan betragtes som forenelige med fællesmarkedet. Alle investeringer i punkt 2 i ovennævnte bilag er ligeledes udelukket, medmindre de specifikke betingelser for ydelse af denne støtte overholdes.

Med hensyn til intensiteten af denne støtte fastsættes der i retningslinjerne for regionerne under mål nr. 1 en andel på maksimalt 75 % af investeringen.

Da de italienske myndigheder ikke er fremkommet med de af Kommissionen ønskede oplysninger om de nærmere bestemmelser for ydelse af støtten i form af rentelette lån, er det ikke muligt at kontrollere, om denne grænse på 75 % (som gælder for det foreliggende tilfælde) rent faktisk er blevet overholdt.

Desuden gælder der for den sektor, der er omfattet af støtten, specifikke sektorbaserede grænser, jf. punkt 2.11 i Kommissionens beslutning 94/173/EF.

Der er ikke fremkommet nogen oplysninger, som kan godtgøre, at betingelserne i punkt 2.11 i beslutning 94/173/EF er blevet overholdt. Disse gør det muligt at fravige fra det generelle forbud mod at yde investeringsstøtte i vin- og alkoholsektoren. I mangel af forsikringer om det modsatte må det formodes, at den pågældende støtte er beregnet til bl.a. at finansiere investeringer, der er udelukket i henhold til denne beslutning og ovennævnte retningslinjer for ydelse af statsstøtte.

Under hensyntagen til det foregående synes den pågældende støtte at være uforenelig med fællesmarkedet. På grundlag af de foreliggende oplysninger opfylder støtten kriterierne i traktatens artikel 92, stk. 1, uden at kunne omfattes af nogen af undtagelserne i denne artikels stk. 2 og 3.

b) *Støtte til jordkøb*

Denne støtte er omfattet af artikel 12, stk. 5, tredje led, i forordning (EØF) nr. 2328/91 og skal derfor vurderes i henhold til traktatens artikel 92 og 93, jf. forordningens artikel 35.

Ifølge Kommissionens faste praksis for denne type foranstaltning må subventionsækvivalenten for støtten ikke overstige 75 % af investeringen i ugunstigt stillede områder i henhold til direktiv 75/268/EØF og 35 % i andre områder.

Ifølge de foreliggende oplysninger har man i de ikke ugunstigt stillede områder ikke overholdt den af Kommissionen fastsatte maksimale sats for denne type støtte, medens det for satsen i de ugunstigt stillede områder under hensyntagen til betragtningerne i punkt a) ikke er muligt at kontrollere, om maksimumssatsen på 75 % rent faktisk er blevet overholdt.

Den pågældende støtte synes derfor at være uforenelig med fællesmarkedet. På grundlag af de foreliggende oplysninger opfylder den ikke betingelserne i traktatens artikel 92, stk. 1, uden at nogen af undtagelsesbestemmelserne i denne artikels stk. 2 og 3 kan bringes i anvendelse.

I henhold til proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, opfordrer Kommissionen den italienske regering til at fremsætte sine bemærkninger inden en måned.

Ved offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* vil den opfordre de øvrige medlemsstaters regeringer og interesserede tredjeparter til at fremsætte deres bemærkninger inden for samme frist.

Kommissionen skal også henlede den italienske regerings opmærksomhed på den skrivelse, som Kommissionen den 3. november 1983 fremsendte til alle medlemsstater om deres forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 3, samt på den meddelelse, der er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 318 af 24. november 1983, s. 3, hvori det blev indskærpet, at Kommissionen i de tilfælde, hvor der ydes ulovlig støtte, dvs. inden den endelige beslutning som omhandlet i traktatens artikel 93, stk. 2, foreligger, kan kræve, at støtten

tilbagebetales, og/eller kan nægte at udbetale forskud via EUGFL eller debitere EUGFL-budgettet et beløb svarende til den udgift, der er afholdt til de nationale foranstaltninger, som direkte berører fællesskabsforanstaltninger.

Eventuel tilbagebetaling skal ske i overensstemmelse med bestemmelserne i italiensk ret, herunder renterne, som beregnes på grundlag af den rentesats, der anvendes som referencesats ved vurderingen af de regionale støtteordninger, og løber fra den dato, hvor den ulovlige støtte blev ydet.«

Kommissionen opfordrer de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter til senest en måned efter datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse at fremsætte deres bemærkninger til de pågældende foranstaltninger til:

Europa-Kommissionen
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel.

Disse bemærkninger vil blive meddelt den italienske regering.

Meddelelse fra Nederlandene vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter

(98/C 148/04)

(EØS-relevant tekst)

Indkaldelse af tilbud vedrørende anmodning om tilladelse til søgning efter kulbrinter i blok E 2.

Kongeriget Nederlandenes minister for økonomiske anliggender meddeler hermed, at han har modtaget en anmodning om tilladelse til søgning efter kulbrinter for blok E 2 som angivet på kortet, der som bilag I er tilføjet bekendtgørelsen om tilladelser til søgning efter kulbrinter på kontinentalsoklen af 1996 (Størt. 93).

Ministeren for økonomiske anliggender opfordrer enhver, med henvisning til artikel 3, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter, og artikel 16a i »Mijnwet continentaal plat«, til at afgive anmodning om tilladelse til eftersøgning efter kulbrinter i blok E 2.

Anmodninger kan afgives i 13 uger, at regne fra offentliggørelse af denne bekendtgørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, og skal indsendes til: Minister van Economische Zaken, att. directeur Olie en Gas, med angivelse af »persoonlijk in handen«, Bezuidenhoutseweg 6, NL-2594 AV Den Haag, Nederlandene.

Anmodninger, der er indgivet efter udløbet af denne frist, vil ikke blive taget under behandling.

Tildelingen af tilladelser vil blive givet inden for ni måneder fra denne meddelelse.

Yderligere oplysninger kan indhentes på tlf. (31-70) 379 66 85.

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag IV/M.1174 — RWE-DEA/Hüls)

(98/C 148/05)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 7. maj 1998 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾ en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomhederne RWE-DEA Aktiengesellschaft für Mineralöl und Chemie (RWE-DEA), et datterselskab af RWE koncernen, erhverver kontrollen, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i nævnte forordning, med aktiviteter inden for overfladestoffer, fedtstoffer og opløsningsmidler samt Hüls aktier i Servo Delden NV (Hüls aktiviteter) af Hüls AG ved køb af aktiver og aktier.

2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter.

— RWE-DEA: udvinding af mineralsk olie og gas, produktion og distribution af mineralske olieprodukter, produktion og distribution af kemikalske produkter, inklusive overfladestoffer

— Hüls aktiviteter: produktion og distribution af kemikalske produkter, især overfladestoffer.

3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt.

4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag IV/M.1174 — RWE-DEA/Hüls kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Direktorat B — Merger Task Force
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989; revideret udgave: EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag IV/M.1195 — Siebe/Eurotherm)

(98/C 148/06)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 7. maj 1998 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾ en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomheden Siebe plc erhverver kontrol, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i nævnte forordning, med hele virksomheden Eurotherm plc ved offentligt tilbud, bebudet den 27. april 1998.
2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:
 - Siebe: fremstilling af betjeningskontroller, herunder specielt til maskiner, procesautomation, temperatur- og miljøregulering og elektroniske powerkontroller
 - Eurotherm: fremstilling af betjeningskontroller og instrumenter, især til industrielle processer, desuden fremstilling af betjeningskontroller til elektromotorer og fremstilling af gageinstrumenter og beslægtede produkter.
3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt.
4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag IV/M.1195 — Siebe/Eurotherm kan sendes til Kommissionen med telefax (32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Direktorat B — Merger Task Force
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989; revideret udgave: EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag IV/M.1153 — Krauss-Maffei/Wegmann)

(98/C 148/07)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 4. maj 1998 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾ en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomhederne Krauss-Maffei AG (Krauss-Maffei) og Wegmann & Co GmbH (Wegmann) erhverver fælles kontrol, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i nævnte forordning, over det nyoprettede joint venture selskab Krauss-Maffei Wegmann GmbH & Co KG (KMW).

2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter.

— Krauss-Maffei: forsvarsteknologi, civil simulering-, trafik-, automatiserings-, overflade- og syntetisk materialeteknologi samt procesingeniørarbejde

— Wegmann: forsvars- og jernbaneteknologi, rationaliseringsudstyr til konstruktionsarbejde

— KMW: forsvars- og civil simuleringsteknologi.

3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt.

4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag IV/M.1153 — Krauss-Maffei/Wegmann kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Direktorat B — Merger Task Force
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989; revideret udgave: EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

Meddelelse om et joint venture**(Sag IV/36.947)**

(98/C 148/08)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 27. februar 1998 modtog Kommissionen en anmeldelse af aftaler jf. artikel 4 i forordning nr. 17 ved hvilke Time Inc og Newsweek Inc har etableret et joint venture, International Magazine Services (IMS). Joint venturet har hjemsted i Det Forenede Kongerige. Formålet med joint venturet er at stå for papirindkøb, trykning og distribution for moderselskaberne i relation til den atlantiske udgave af visse publikationer, inklusive Time og Newsweek og på et senere tidspunkt for tredjemænd.
2. Efter en første undersøgelse finder Kommissionen, at det anmeldte joint venture kan falde inden for anvendelsesområdet af forordning nr. 17.
3. Kommissionen opfordrer herved tredjemænd til at fremsætte deres eventuelle kommentarer til Kommissionen om den foreslåede operation.
4. Kommentarer må være Kommissionen i hænde ikke senere end ti dage fra datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse. Kommentarerne kan sendes til Kommissionen per telefax ((32-2) 295 98 04) eller per post med henvisning til referencenummeret IV/36.947 til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Direktorat C
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN

Tilladelse til statsstøtte i henhold til artikel 61 i EØS-aftalen og artikel 11 i retsakten omhandlet i EØS-aftalens bilag XV, nr. 1b

EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning om ikke at gøre indsigelse

(98/C 148/09)

Dato for beslutningen:	18.3.1998
EFTA-stat:	Norge
Støttenr.:	97-011
Titel:	— Forlængelse og ændring af eksisterende støtte til skibsbygningsindustrien: — Tilskud til skibsbygning, ny- og ombygninger — Eksportkreditgarantier for skibe (gennem GIEK) — Byggelånsgarantier
Formål:	Kontraktbaseret produktionsstøtte til skibsbygning
Juridisk grundlag:	Det kongelige industri- og energiministeriums bekendtgørelse af 6.2.1996 (»Føresegner for statleg støtte ved kontrahering av skip«) For garantier gennem GIEK (Garanti-instituttet for eksportkredit) og byggelånsgarantier: statsbudgettet
Budget:	NOK 550 millioner for kontrakter indgået 1998
Støtteintensitet:	Til bygning af skibe på mindst 100 BRT: — 7 % for skibe med en kontraktværdi på mindst 10 mio. ECU — 3,5 % for skibe med en kontraktværdi på under 10 mio. ECU — 3,5 % for større ombygninger af skibe på mindst 1 000 BRT Kreditgarantier inden for de rammer, der er fastsat i overenskomsten om eksportkredit for skibe i OECD
Varighed:	Støtten finder anvendelse på nye bindende kontrakter indgået fra 1.1.1998, indtil OECD-aftalen om anvendelse af normale konkurrencevilkår inden for kommerciel skibsbygnings- og skibsreparationsindustri træder i kraft, og senest indtil 31.12.1998

EFTA-Tilsynsmyndigheden

(98/C 148/10)

EFTA-Tilsynsmyndigheden meddeler, at den i henhold til artikel 4, stk. 2, og artikel 4, stk. 3, i retsakten omhandlet i bilag XV nr. 1b i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (Rådets direktiv 90/684/EØF) om støtte til skibsbygningsindustrien har besluttet at sætte den fælles øvre grænse for driftsstøtte for skibsbygning som omhandlet i direktivets artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, til 9 % for perioden fra 1. januar 1998, indtil OECD-aftalen om anvendelse af normale konkurrencevilkår inden for kommerciel skibsbygnings- og skibsreparationsindustri træder i kraft, og senest indtil 31. december 1998.

Samtidig er den øvre grænse for støtte til bygning af mindre skibe med en kontraktværdi på under 10 mio. ECU og til ombygning af skibe, som er omfattet af nævnte direktiv, i overensstemmelse med direktivets artikel 4, stk. 2, andet led, sat til 4,5 % for samme periode, med undtagelse af bygning af skibe beregnet på indenlandsk brug i Grækenland.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om køb af forbrugsvarer og forbrugsgarantier ⁽¹⁾

(98/C 148/11)

(EØS-relevant tekst)

*KOM(1998) 217 endelig udg. — 96/0161(COD)**(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 189 A, stk. 2, den 1. april 1998)*

⁽¹⁾ EFT C 307 af 16.10.1996, s. 8.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

Under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

Under henvisning til forslag fra Kommissionen,

Under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B,
og

Ud fra følgende betragtninger:

Uændret

Fællesskabet bidrager til virkeliggørelsen af et højt
forbrugerbeskyttelsesniveau ved foranstaltninger, som det
vedtager som led i gennemførelsen af det indre marked;

det indre marked indebærer et område uden indre
grænser med fri bevægelighed for varer, personer,
tjenesteydelser og kapital; de frie varebevægelser gælder
ikke alene for erhvervsdrivende, men også for andre;
dette indebærer, at forbrugere, der bor i én medlemsstat,
frit kan begive sig til en anden medlemsstat for at købe
ind dér uden overraskelser på grundlag af et vist
minimum af regler for køb af forbrugsvarer;

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

medlemsstaternes lovgivninger om køb af forbrugsvarer afviger på mange punkter fra hinanden, hvorfor de nationale markeder for køb af forbrugsvarer er indbyrdes forskellige, og der kan opstå konkurrencefordrejning mellem sælgerne;

forbrugeren, som søger at drage fordel af det indre marked ved at købe varer i en anden medlemsstat end sin bopælsstat, spiller en grundlæggende rolle for gennemførelsen af det indre marked, idet han forhindrer en kunstig genetablering af nye grænser og en afskærmning af markederne; hans muligheder er kraftigt forøget i kraft af de nye kommunikationsteknologier, som giver let adgang til distributionssystemerne i andre medlemsstater eller på internationalt plan; uden en mindsteharmonisering af reglerne for køb af forbrugsvarer er der fare for, at udviklingen af fjernsalget ved hjælp af de nye kommunikationsteknologier bliver hindret;

skabelsen af et fælles grundlag af mindsterettigheder for forbrugerne, som gælder, uafhængigt af hvor varerne er købt i EF, vil øge forbrugernes tillid og give dem bedre mulighed for at udnytte fordelene ved det indre marked;

de største vanskeligheder for forbrugerne og den største kilde til konflikt med sælgerne vedrører varernes manglende kontraktmæssighed; derfor bør de nationale lovgivninger om køb af forbrugsvarer tilnærmes indbyrdes for så vidt angår dette aspekt, dog uden at de nationale retlige regler og principper om de ordninger, der gælder for ansvar i og uden for kontraktforhold, berøres;

varerne bør fremfor alt være kontraktmæssige; begrebet kontraktmæssig kan betragtes som et fælles grundlag for de forskellige retlige traditioner i medlemsstaterne; sælgeren bør være direkte ansvarlig over for forbrugeren for, at varerne er kontraktmæssige (mangelfrie); dette er den traditionelle løsning, der er valgt i medlemsstaternes lovgivninger; sælger skal dog kunne holde sig til sin egen sælger eller producenten, hvis manglende kontraktmæssighed skyldes en handling eller en udeladelse hos disse;

ÆNDRET FORSLAG

Salget af forbrugsvarer dækker alle former for aftaler, ifølge hvilke varer leveres fra sælger til forbruger, herunder aftaler, hvor varer leveres til gengæld for et andet aktiv i stedet for købsprisen, eller aftaler, hvor betalingen sker i rater, og hvor ejendomsretten til varerne først overføres, når forbrugeren har betalt samtlige rater;

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

i tilfælde af mangler ved varen bør forbrugeren have ret til at kræve varen repareret eller byttet, til at få prisneds­lag eller at hæve aftalen; udøvelsen af disse rettigheder bør dog være tidsbegrænset, og der bør fastsættes frister, inden for hvilke de skal kunne påberåbes over for sælgeren;

for at garantere transaktionernes sikkerhed og loyaliteten i forholdet mellem parterne bør det være forbrugers opgave inden for en kort frist at anmelde enhver konstateret mangel til sælgeren; for at give parterne mulighed for at finde mindelige løsninger uden straks at skulle anlægge sag for at beskytte deres rettigheder bør det bestemmes, at forbrugers anmeldelse af en mangel ved varen afbryder forældelsesfristen;

det er, i hvert fald for så vidt angår visse varekategorier, praksis, at sælgerne eller producenterne yder garantier, der sikrer forbrugerne mod enhver mangel, der måtte opstå inden for en vis frist; denne praksis kan bidrage til øget konkurrence på markedet; sådanne garantier kan ikke desto mindre vise sig at være simple reklamemidler og vildlede forbrugeren; for at sikre markedets gennemsigtighed bør der fastsættes visse fælles principper, der gælder de garantier, der indrømmes af erhvervsdrivende;

de rettigheder, der tillægges forbrugerne, må ikke kunne fraviges efter aftale mellem parterne, da den lovmæssige beskyttelse i modsat fald vil blive indholdsløs; forbrugeren bør altid frit kunne påberåbe sig sine rettigheder efter dette direktiv eller enhver anden anvendelig national bestemmelse, selv når han har accepteret garantien; forbrugers beskyttelse i henhold til dette direktiv må ikke kunne indskrænkes med den begrundelse, at aftalen er omfattet af loven i et tredjeland;

de forskellige medlemsstaters lovgivning og retspraksis på dette område viser, at der er voksende ønske om at sikre et højt beskyttelsesniveau for forbrugerne; på baggrund af denne udvikling og erfaringerne med gennemførelsen af dette direktiv kan det vise sig nødvendigt med en yderligere harmonisering, navnlig at det fastsættes, at producenten hæfter direkte for de mangler, han er ansvarlig for;

ÆNDRET FORSLAG

Udgår

det er, i hvert fald for så vidt angår visse varekategorier, praksis, at sælgerne eller producenterne yder kommercielle garantier, der sikrer forbrugerne mod enhver mangel, der måtte opstå inden for en vis frist; denne praksis kan bidrage til øget konkurrence på markedet; sådanne garantier kan ikke desto mindre vise sig at være simple reklamemidler og vildlede forbrugeren; for at sikre markedets gennemsigtighed bør der fastsættes fælles principper, der gælder de garantier, der indrømmes af erhvervsdrivende;

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

medlemsstaterne bør have mulighed for på området for dette direktiv at vedtage eller opretholde strengere bestemmelser for at sikre forbrugerne et endnu højere beskyttelsesniveau

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde og definitioner

1. Formålet med dette direktiv er en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om køb af forbrugsvarer og forbrugsvaregarantier for at sikre, at der fastsættes et ensartet mindsteniveau for forbrugerbeskyttelse inden for rammerne af det indre marked.

Uændret

2. I dette direktiv forstås ved:

- a) Forbruger: en fysisk person, som i forbindelse med aftaler, der er omfattet af dette direktiv, køber en forbrugsvare til et ikke-erhvervsmæssigt formål.
- b) Forbrugsvare: enhver vare, der sædvanligvis er bestemt til brug eller forbrug, bortset fra fast ejendom.
- c) Sælger: en fysisk eller juridisk person, som sælger forbrugsvarer i erhvervsøjemed.
- d) Garanti: enhver yderligere forpligtelse ud over den, der gælder ifølge lovgivningen om køb af forbrugsvarer, til at refundere købesummen, bytte eller reparere varen eller på anden måde tage sig af varen, hvis den er behæftet med mangler (ikke er kontraktmæssig).

a) Forbruger: en fysisk person, som i forbindelse med aftaler, der er omfattet af dette direktiv, køber en forbrugsvare til et ikke-erhvervsmæssigt eller ikke-handelsmæssigt formål.

b) Forbrugsvare: enhver rørlig ting, der af en sælger leveres til forbrugeren.

c) Sælger: en fysisk eller juridisk person, som sælger forbrugsvarer i erhvervsøjemed eller leverer dem til gengæld for et andet aktiv i stedet for salgsprisen.

d) Kommerciel garanti: enhver særlig forpligtelse, som sælger eller producent har påtaget sig, til at finde en løsning, hvis forbrugsvaren ikke har de egenskaber, som er nævnt i garantierklæringen eller reklamen.

e) Producent: producenten af forbrugsvaren, importøren til Fællesskabets territorium, samt enhver person, der udgiver sig som producent i det den anbringer sit navn, varemærke eller et andet identifikationsmærke på varen.

f) Producentens repræsentant: en fysisk eller juridisk person, der optræder som producentens officielle leverandør, eller et eftersalgsservicecenter, med undtagelse af uafhængige sælgere, der udelukkende optræder som detailhandlere.

3. Kontrakter om levering af forbrugsvarer, der endnu skal fremstilles eller produceres, ligestilles med købekontrakter.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

*Artikel 2***Kontraktmæssighed (fri for mangler)**

1. Forbrugsvarer skal være mangelfrie. 2. Varer betragtes som mangelfrie, hvis de ved leveringen til forbrugeren: a) er i overensstemmelse med sælgers beskrivelse af dem og har den kvalitet, der svarer til en vareprøve eller model, som sælger har forelagt forbrugeren; b) er egnet til de formål, til hvilke varer af samme type sædvanligvis anvendes; c) er egnet til ethvert særligt formål, forbrugeren ønsker, og som han har gjort sælgeren bekendt med på tidspunktet for aftalens indgåelse, medmindre det fremgår af omstændighederne, at køber ikke har taget hensyn til sælgerens forklaringer; d) har en kvalitet og egenskaber, som er tilfredsstillende under hensyntagen til deres art, købesummen og de offentlige erklæringer, der er afgivet om dem af sælgeren, producenten eller dennes repræsentant. 3. En mangel, der skyldes forkert installation af varen, betragtes som en mangel i forhold til kontrakten, hvis installationsarbejdet er udført af sælgeren eller på dennes ansvar.	Uændret c) er egnet til ethvert særligt formål, forbrugeren ønsker, og som han har gjort sælgeren bekendt med på tidspunktet for aftalens indgåelse; d) har en kvalitet og egenskaber, som svarer til, hvad forbrugeren kan forvente, bl.a. ud fra de offentlige erklæringer, der er afgivet om produktet af sælgeren, producenten eller dennes repræsentant i reklamer eller på mærkningen. 3. En forbrugsvarer er kontraktmæssig i henhold til denne artikel, hvis forbrugeren på tidspunktet for salget har godkendt indgåelsen af kontrakten, selv om han eller hun havde kendskab til manglen. 4. En mangel, der skyldes forkert installation af varen, betragtes som en mangel i forhold til kontrakten, hvis installationsarbejdet er udført af sælgeren eller på dennes ansvar; dette gælder ligeledes, hvis varen er blevet installeret af forbrugeren og den ukorrekte installation skyldes en mangel i den skriftlige installationsvejledning.

*Artikel 3***Sælgers pligter**

1. Sælgeren er ansvarlig over for forbrugeren for mangler, der består på tidspunktet for varens levering til forbrugeren, og som viser sig senest to år efter leveringen, medmindre forbrugeren på tidspunktet for indgåelsen af aftalen kendte eller ikke kunne være ubekendt med manglen.	1. Sælgeren er ansvarlig over for forbrugeren for mangler, der består på tidspunktet for varens levering til forbrugeren, og som viser sig senest to år efter leveringen.

OPRINDELIGT FORSLAG

2. Sælgeren er ikke ansvarlig, når varen ikke er i overensstemmelse med offentlige erklæringer afgivet af producenten eller dennes repræsentant, hvis:

- sælgeren godtgør, at han ikke var bekendt med og ikke havde rimelig grund til at være bekendt med den pågældende erklæring
- sælgeren godtgør at have rettet den pågældende erklæring eller fralagt sig ethvert ansvar for erklæringen på tidspunktet for salget
- sælgeren godtgør, at beslutningen om at købe ikke har kunnet være påvirket af den pågældende erklæring.

3. Indtil det modsatte bevises, formodes mangler, der viser sig inden seks måneder fra leveringen, at eksistere på dette tidspunkt, medmindre denne formodning er uforenelig med varens eller manglens art.

4. Når en mangel anmeldes til sælgeren efter artikel 4, kan forbrugeren af sælgeren kræve gratis reparation af varen inden for en rimelig frist, ombytning af varen, hvor ombytning er mulig, et passende prisnedslag eller ophævelse af aftalen. Fristen for at udøve retten til at hæve aftalen eller kræve varen ombyttet er begrænset til ét år.

Medlemsstaterne kan bestemme, at de i første afsnit omhandlede rettigheder begrænses i tilfælde af mindre mangler.

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

- sælgeren godtgør, at han ikke var bekendt med og ikke havde grund til at være bekendt med den pågældende erklæring

Uændret

4. Når en mangel anmeldes til sælgeren, skal sælgeren uden urimelig forsinkelse tilbyde gratis reparation eller ombytning af varen. Forbrugeren har ret til at vælge mellem disse to muligheder, medmindre der som følge af sagens særlige karakter kun er én bestemt mulighed, der forekommer økonomisk rimelig under hensyntagen til sælgerens interesser og er acceptabel for forbrugeren. Forbrugeren behøver ikke acceptere en tilbudt reparation, hvis den medfører en forringelse af varens værdi. I så fald kan han kræve varen ombyttet.

Hvis ingen af disse to muligheder kan anvendes, eller hvis manglen ikke er udbedret efter forsøget på reparation, kan forbrugeren kræve et passende prisnedslag eller ophævelse af aftalen.

5. For den ombyttede vare gælder de samme bestemmelser som for en nyanskaffet forbrugsvare.

Efter ombytning indledes en ny garantiperiode i henhold til stk. 1 og ligeledes efter reparation af en mangel for den pågældende mangels vedkommende.

6. Alle udgifter i denne forbindelse såsom kørsels-, arbejds- og materialeudgifter afholdes af sælgeren.

OPRINDELIGT FORSLAG

5. Har den endelige sælger pådraget sig et ansvar over for forbrugeren på grund af en mangel, som skyldes en handling eller en undladelse hos producenten, en tidligere sælger i samme aftalekæde eller hos enhver anden mellemmand, har den endelige sælger regresret over for den ansvarlige person efter de i de nationale lovgivninger fastsatte regler

*Artikel 4***Forbrugers pligter**

1. Forbrugeren skal for at kunne påberåbe sig de i artikel 3, stk. 4, omhandlede rettigheder anmelde manglen til sælgeren inden en måned efter, at han har opdaget eller burde have opdaget manglen.
2. Anmeldelse i henhold til stk. 1 afbryder forældelsesfristen for rettighederne ifølge artikel 3, stk. 4.

*Artikel 5***Garantier**

1. Enhver garanti, der ydes af en sælger eller af en producent, binder garantigiveren i retlig henseende efter de regler, der er fastsat i garantidokumentet og i reklamer desangående, og skal være gunstigere for den, over for hvem garantien ydes, end de i de nationale lovgivninger fastsatte regler om køb af forbrugsvarer.

ÆNDRET FORSLAG

7. Har den endelige sælger pådraget sig et ansvar over for forbrugeren på grund af en mangel, som skyldes en handling eller en undladelse hos producenten, en tidligere sælger i samme aftalekæde eller hos enhver anden mellemmand, har den endelige sælger regresret over for de ansvarlige personer efter de i de nationale lovgivninger fastsatte regler.

*Artikel 4***Afbetaling**

Aftaler sælger og forbruger afbetaling, kan afbetalingen indstilles, hvis varen er behæftet med mangler, indtil manglen er afhjulpet.

*Artikel 5***Udsættelse af frister**

Når forbrugeren anmelder en mangel hos sælgeren, udsættes fristen i henhold til artikel 3, stk. 1, indtil sælgeren har opfyldt sine forpligtelser. Benytter forbrugeren en i medlemsstaterne eksisterende udenretslig klageordning eller indgiver klage, udsættes fristen i henhold til artikel 3, stk. 1, ligeledes, indtil der træffes en afgørelse inden for rammerne af den udenretslige klageordning eller af en domstol.

Udgår

*Artikel 6***Kommercielle garantier**

1. Enhver garanti binder garantigiveren i retlig henseende efter de regler, der er fastsat i garantidokumentet og i reklamer desangående, og skal være gunstigere for den, over for hvem garantien ydes, end de i de nationale lovgivninger fastsatte regler om køb af forbrugsvarer.

OPRINDELIGT FORSLAG

2. Garantien skal fremgå af et dokument, som frit kan konsulteres før købet, og som klart angiver de oplysninger, der er nødvendige for garantiens opfyldelse, navnlig garantiens varighed og geografiske omfang og garantigiverens navn og adresse.

ÆNDRET FORSLAG

2. Garantien skal fremgå af et dokument, som frit kan konsulteres før købet, og som klart angiver de oplysninger, der er nødvendige for garantiens opfyldelse, navnlig garantiens varighed og geografiske omfang, kontaktpersonens navn og adresse, fremgangsmåde for at gøre garantien gældende og garantigiverens navn og adresse. Endvidere skal forbrugeren i dokumentet gøres opmærksom på, at han desuden har adgang til lovbestemte rettigheder, og at garantien på ingen måde berører disse rettigheder. En garanti på kun visse produktdele skal tydelig kendetegne denne begrænsning, da begrænsningen ellers er uvirksom.

*Artikel 7***Information af forbrugerne**

Medlemsstaterne fastsætter de fornødne foranstaltninger til information af forbrugerne om udstedelsen af nationale bestemmelser til omsættelse af dette direktiv og opfordrer, hvis det er hensigtsmæssigt, erhvervsorganisationer til at informere forbrugerne om deres rettigheder.

Artikel 8

I bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/.../EF af ... om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser⁽¹⁾ indsættes følgende: »10) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/.../EF om køb af forbrugsvarer og forbrugsgarantier«.

*Artikel 6***Bestemmelsernes ufravigelige karakter**

1. De kontraktbestemmelser eller aftaler, som er indgået med sælgeren før anmeldelsen af manglen, og som ophæver eller begrænser rettighederne i henhold til dette direktiv, er ikke bindende for forbrugeren.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at forbrugeren, uanset hvilken lovgivning der finder anvendelse på aftalen, ikke berøves den beskyttelse, som dette direktiv giver, når aftalen har nær tilknytning til medlemsstaternes område.

Artikel 9

Uændret

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at forbrugeren ikke berøves den beskyttelse, som dette direktiv giver, hvis et tredjeland lovgivning er blevet valgt til at finde anvendelse på aftalen og denne aftale har nær tilknytning til medlemsstaternes område.

⁽¹⁾ EFT L ... af ... 1998, s. ...

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

*Artikel 7**Artikel 10***National ret og mindstebeskyttelse**

1. Udøvelsen af rettighederne efter dette direktiv berører ikke udøvelsen af andre rettigheder, som forbrugeren kan påberåbe sig under henvisning til nationale regler om ansvar i og uden for kontraktforhold.

Uændret

2. Medlemsstaterne kan på det af dette direktiv dækkede område vedtage eller opretholde strengere bestemmelser, der er forenelige med traktaten, for at sikre forbrugeren et højere beskyttelsesniveau.

*Artikel 8**Artikel 11***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest [to år efter dets offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*]. De underretter straks Kommissionen herom.

Uændret

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen ordlyden af de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 9**Artikel 12***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Uændret

*Artikel 10**Artikel 13***Modtager**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Uændret

Forslag til Rådets direktiv om harmonisering af eksamenskravene for sikkerhedsrådgivere for transport med jernbane eller ad vand eller indre vandveje af farligt gods

(98/C 148/12)

(EØS-relevant tekst)

KOM(1998) 174 endelig udg. — 98/0106(SYN)

(Forelagt af Kommissionen den 19. marts 1998)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, navnlig artikel 75, stk. 1, litra c),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C og i samarbejde med Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er vigtigt at forberede transportsikkerhed og miljøbeskyttelse, navnlig i forbindelse med transport af farligt gods med jernbane, ad vej eller ad de indre vandveje, og den menneskelige faktor er relevant for sikker drift af disse transportmåder;

i henhold til bestemmelserne i Rådets direktiv 96/35/EF af 3. juni 1996 om udpegelse af og faglige kvalifikationer for sikkerhedsrådgivere for transport med jernbane eller ad vej eller indre vandveje af farligt gods⁽¹⁾ skal alle virksomheder, hvis aktiviteter omfatter transport af farligt gods, inklusive pålæsning eller aflæsning i forbindelse med sådanne transporter udpege en eller flere sikkerhedsrådgivere; Rådets direktiv 96/35/EF indeholder ingen detaljerede bestemmelser om harmonisering af eksamenskravene og eksamenskommissioner;

det er nødvendigt, at medlemsstaterne udarbejder en fælles ramme for eksamen og betingelserne for eksamenskommissioner for at garantere et vist kvalitetsniveau og for at lette gensidig anerkendelse af beviserne i hele Fællesskabet;

bestemmelserne i dette direktiv har til formål at harmonisere eksamenskravene; eksamen skal foregå skriftligt og bestå af spørgsmål, der bygger på emnerne i bilag II til direktiv 96/35/EF samt et case-study, hvor kandidaterne kan demonstrere, at de evner at udføre en sikkerhedsrådgivers opgaver;

medlemsstaterne kan fastsætte, at sikkerhedsrådgivere, som arbejder for virksomheder, der kun transporterer særlige former for farligt gods, kun skal eksamineres i de emner, der vedrører deres aktiviteter, idet dog EF-beviset klart angiver bevisets begrænsede gyldighed;

eksamineringen udføres af eksamenskommissioner, som skal godkendes af medlemsstaternes kompetente myndighed, medlemsstaterne definerer betingelserne for eksamenskommissioner med henblik på at garantere et højt kvalitetsniveau, og eksamenskommissionerne skal være teknisk kompetente og pålidelige;

medlemsstaterne bistår hinanden ved gennemførelsen af dette direktiv;

Kommissionen bistås af et rådgivende udvalg i henhold til Rådets beslutning 87/373/EØF af 13. juli 1987 —

⁽¹⁾ EFT L 145 af 19.6.1996, s. 10.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL II

EKSAMEN

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 3

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter obligatoriske eksamenskrav, som skal opfyldes af personer, der udpeges til sikkerhedsrådgivere for transport af farligt gods i henhold til direktiv 96/35/EF.

2. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige og hensigtsmæssige foranstaltninger for at sikre, at sikkerhedsrådgivere eksamineres i overensstemmelse med kravene i dette direktiv.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

— »sikkerhedsrådgiver for transport af farligt gods«, i det følgende benævnt »rådgiver«: en person som beskrevet i artikel 2, litra b) i direktiv 96/35/EF

— »farligt gods«, gods som defineret i artikel 2 i direktiv 94/55/EF⁽¹⁾ og artikel 2 i direktiv 96/49/EF⁽²⁾ om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om jernbanebefordring af farligt gods

— »første uddannelse«: uddannelse som efter vellykket afslutning giver ret til udstedelse af et erhvervsuddannelsesbevis i henhold til artikel 5 i direktiv 96/35/EF

— »virksomhed«: virksomheder i henhold til artikel 2, litra a), i direktiv 96/35/EF

— »eksamen«: eksaminer i henhold til artikel 5, stk. 2, i direktiv 96/35/EF

— »eksamenskommissioner«: enhver institution som medlemsstatens kompetente myndighed har godkendt til at forestå eksamen.

⁽¹⁾ EFT L 319 af 12.12.1994, s. 4. Direktiv ændret ved Kommissionens direktiv 96/86/EF (EFT L 335 af 24.12.1996, s. 43).

⁽²⁾ EFT L 235 af 17.9.1996, s. 25. Direktiv ændret ved Kommissionens direktiv 96/87/EF (EFT L 335 af 24.12.1996, s. 45).

1. Efter afslutning af den grundlæggende uddannelse afholdes en eksamen i henhold til artikel 5, stk. 2 og 4 i direktiv 96/35/EF.

2. Under eksamen skal kandidaterne vise, at de besidder tilstrækkelig viden til at kunne modtage erhvervsuddannelsesbeviset.

3. Med dette formål skal den kompetente myndighed eller den eksamenskommission, der er godkendt af myndigheden, udarbejde en liste over spørgsmål, som omfatter mindst emnerne i bilag II til direktiv 96/35/EF. Eksamensspørgsmålene tages fra denne liste.

4. Eksamen foregår som skriftlig eksamen.

5. a) Hver enkelt kandidat stilles spørgsmål om emnerne i bilag II til direktiv 96/35/EF som følger:

1. tre spørgsmål om hver af nedennævnte emner:

- generelle forebyggelses- og sikkerhedsforanstaltninger
- klassificering af farligt gods
- generelle emballeringsvilkår, herunder vilkår for tanke, tankcontainere, tankbiler osv.
- farepåskrifter og -mærkater
- angivelser i transportdokumentet
- håndtering og stuvning
- personale: erhvervsuddannelse
- transportdokumenter
- sikkerhedsinstruktioner
- krav til transportmateriellet.

2. to spørgsmål om hvert af nedennævnte emner:

- afsendelsesform, forsendelsesbegrænsninger
- forbud mod og forsigtighedsregler i forbindelse med sammenlæsning
- separation af stoffer
- begrænsning af de transporterede mængder og fritagne mængder

- rengøring og/eller afgangning før pålæsning og efter aflæsning
- regler og restriktioner vedrørende kørsel eller sejlads
- forsætligt eller uforsætligt udslip af forurenende stoffer.

3. et spørgsmål om hvert af nedennævnte emner:

- personbefordring
- overvågningsforpligtelser: parkering

b) Hver enkelt kandidat gives et case-study forbundet med bilag I til direktiv 96/35/EF, hvorved vedkommende kan vise, at de har evne til at opfylde en rådgivers arbejdsopgaver.

Artikel 4

1. Med forbehold af artikel 3, stk. 5, kan medlemsstaterne fastsætte, at rådgivere, der arbejder for virksomheder som defineret i artikel 2, hvis aktiviteter kun omfatter bestemte former for farligt gods, nemlig klasse 1 (eksplosive stoffer), klasse 2 (gasser), klasse 7 (radioaktive stoffer) eller mineralolieprodukter (randnummer 1202, 1203, 1223) kun i henhold til bilag II til direktiv 96/35/EG skal eksamineres i emner vedrørende deres aktiviteter. Det EF-bevis, der udstedes i henhold til bilag III til direktiv 96/35/EF skal klart angive, at det kun gælder for de specifikke former for farligt gods — i overensstemmelse med denne artikel — som rådgiveren har aflagt eksamen i.

2. Før medlemsstaterne træffer beslutning om eksamensbetingelserne i henhold til stk. 1, skal de meddele betingelserne til Kommissionen. Betingelserne må kun vedtages af medlemsstaterne, hvis de er blevet godkendt i henhold til proceduren i artikel 8.

KAPITEL III

DEN KOMPETENTE MYNDIGHEDS OPGAVER, KRAV TIL EKSAMENSKOMMISSIONEN

Artikel 5

Medlemsstaterne udpeger under overholdelse af EF-loven eksamenskommissionen på grundlag af:

- a) eksamenskommissionens kvalifikationer og aktivitetsområder
- b) et detaljeret program, der specificerer eksamensemnerne og angiver de planlagte eksamensmetoder, den skriftlige eksamens varighed og beståelseskarakteren.

Artikel 6

1. Eksamenskommissionen fastsætter de skriftlige eksaminer. Eksamenskommissionen skal godkendes af den kompetente myndighed eller en udpeget repræsentant fra medlemsstaten.

2. Godkendelse gives kun skriftligt af den kompetente myndighed eller en udpeget repræsentant fra medlemsstaten og kan være for et begrænset tidsrum.

3. Hvis godkendelsen ikke er tidsbegrænset, skal den kompetente myndighed eller en udpeget repræsentant fra medlemsstaten regelmæssigt tage godkendelsen op til fornyet gennemsyn.

Artikel 7

Medlemsstaterne skal bistå hinanden ved gennemførelsen af dette direktiv og skal udveksle oplysninger om den i artikel 3, stk. 3 nævnte liste over spørgsmål.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 8

1. Kommissionen bistås af et rådgivende udvalg om transport af farligt gods i henhold til artikel 9 i direktiv 94/55/EF, herefter kaldet »udvalget«, som består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har enhver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning opføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Der underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dens udtalelse.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 1999. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra 1. januar 2000.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Medlemmerne fastsætte de sanktioner, der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser i henhold til denne direktiv, og træffer de nødvendige

foranstaltninger til at sikre, at disse sanktioner anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler de relevante bestemmelser til Kommissionen senest den 30. juni 1998 og meddeler yderligere ændringer så hurtigt som muligt.

Artikel 10

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.
